

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714209299
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8714209299.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej, v spore žalobcu STE, spol. s r.o., IČO: 46 720 072, Lučivná č. 35, zastúpený Mgr. Stanislavom Feketem, advokátom, Advokátska kancelária Poprad, Nám. sv. Egídia 29/69, proti žalovanému 1/ R.. F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. M. č. XX, O. G. a 2/ S. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., K. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 22.477,49 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C 272/2015-275 zo dňa 26.5.2016 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd odporcom v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu 22.477,49 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 22.477,49 eur odo dňa 5.8.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcom v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa Mgr. Stanislavovi Feketemu, Advokátska kancelária, náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 1.348,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 3.318,51 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody voči žalovaným z dôvodu, že na základe rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 5T 87/2014-293 bol žalovaný v 2/ rade uznaný za vinného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2014. Ďalším rozsudkom, ktorý sa týkal žalovaného v 1/ rade č.k. 5T 87/2014-301, bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 8.9.2014. Obaja boli uznaní za vinných zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Žalovaní spôsobili žalobcovi škodu, ktorú vyčíslil na 22.477,49 eur.

Prvoinštančný súd vykonal vo veci dokazovanie a mal zistené, že obaja žalovaní boli uznaní za vinných tým, že po vzájomnej dohode od presne nezisteného dňa mesiaca november v roku 2013 najmenej do dňa 11.11.2013 na území Nemeckej republiky sa na škodu spoločnosti STE, spol. s r.o., Lučivná 35 obohatili tým, že obvinený S. H. ako vodič ťahača značky SCANIA, ev. č. B patriaci spoločnosti SCANIA FINANCE SLOVAK REPUBLIC, s.r.o. so sídlom Senec, toho času u nájomcu spoločnosti STE, spol. s r.o., Lučivná 35, s návesom ev. č. XMXXXXX, patriacej spoločnosti PANAV, a.s., so sídlom Senice na Hané, IČO: 47672731, Česká republika, ktorá je majiteľom návesu, v ktorom sa nachádzal tovar spoločnosti VERTEX GmbH, so sídlom Loferer Strasse 33, Kirchbichl vo výške najmenej 25.000 eur, vykonával prepravu pre spoločnosť STE, s.r.o., Lučivná 35, ktorej bol v tom čase zamestnancom. Obvinení svojim spoločným konaním spôsobili škodu pre spoločnosť STE, spol. s r.o. vo výške 76.680 eur s DPH, pre spoločnosť Panav, a.s. vo výške najmenej 20.000 eur s DPH a pre spoločnosť VERTEX vo výške najmenej 25.000 eur, čím celkovo spôsobili škodu najmenej vo výške 121.680 eur, kde po tomto konaní obvinený S. H. uviedol do omylu konateľa spoločnosti STE, s r.o. tým, že účelovou cestou do Bratislavy dňa 10.11.2013 sa snažil urobiť oznámenie o jeho prepade, následkom ktorého mal byť

zavlečený do mesta Bratislava a mal mu byť odcudzený predmetný ťahač s návesom, teda spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Ďalej prvoinštančný súd zistil, že žalobca špecifikoval svoj návrh na náhradu škody tak, že si uplatnil vzniknutú škodu z titulu vyplatených leasingových splátok spolu vo výške 9.213,28 eur, ďalej si uplatnil bezdôvodné obohatenie vo výške 5.580 eur za obdobie od 17.3.2014 do 27.6.2014 titulom úhrady škody spoločnosti VERTEX, a ďalšiu škodu na huteľných veciach vo výške 5.602,91 eur.

Žalobca požiadal o plnenie Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., avšak bezvýsledne.

Súd zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade uhradiť škodu spoločne a nerozdielne aj titulom uznania dlhu, ktorý dlh uznali v rozsudku zo dňa 8.9.2014 žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade v rozsudku zo dňa 21.7.2014.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že bol viazaný trestným rozsudkom podľa § 135 ods. 1, druhá veta O.s.p. v rozsahu, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Ďalšie nároky odôvodnil ust. § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka a § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Úroky z omeškania boli priznané podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 2/ rade. Namietal rozsudok prvoinštančného súdu vo všetkých jeho výrokoch. Namietal, že žalobcovi bola priznaná náhrada škody na základe zmätočných tvrdení. Výška škody nebola v konaní jednoznačne preukázaná. Časť škody vo výške 5.580 eur si žalobca uplatnil ako bezdôvodné obohatenie titulom úhrady škody spoločnosti Vertex. Nárok žalobcu musí byť jednoznačne definovaný a nemôže byť definovaný titulom súčasne ako nárok na náhradu škody a súčasne aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Namietal, že časť škody vo výške 5.602,91 eur spočívajúce v strate vecí žalobca nedoložil relevantný dôkaz o hodnote týchto vecí v čase ich straty, keď uplatnené položky sú podstatne nižšie, než boli súdom priznané. Výška škody musí byť jasne podložená a bližšie vysvetlená. V spise sa nenachádza vysvetlenie napríklad k položke náhrady za pohonné hmoty, keď podľa žalovaného v 2/ rade javí sa, že pohonné hmoty priznané v sume 3.898,46 eur nemohli byť vyššie ako 260 eur. Ďalej namietal náklady vynaložené na úhradu právneho zastúpenia JUDr. Pribilincovej a Mgr. Feketeho. Prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, preto žiadal rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. K odvolaniu žalovaného v 2/ rade zaujal písomné stanovisko žalobca, ktorý uviedol, že prvoinštančný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Námietky nie sú dôvodné, pretože žalobca preukázal svoj uplatnený nárok listinami, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli. Vo vyjadrení žalobca opäť špecifikoval uplatnený nárok a uviedol, že z takto špecifikovaného návrhu vychádzal aj prvoinštančný súd, keď nárok žalobcu jednoznačne vo svojom písomnom vyhotovení rozsudku uviedol. Preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaný v 2/ rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca si môže uplatňovať nárok z jedného dôvodu, nie z viacerých. Napríklad ide o položku 5.580 eur, kedy žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody a aj ako nárok na bezdôvodné obohatenie. Škoda vo výške 5.602,91 eur nie je správne vypočítaná, pretože k tejto škode došlo v nižšom rozsahu, keď huteľné veci sa amortizovali. Prvoinštančný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žiadal, aby odvolací súd vec zrušil pre zmätočnosť a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo žalobu zamietol a tým rozsudok prvoinštančného súdu zmenil.

5. Žalobca vo vyjadrení k tomuto podaniu žalovaného zotrval na svojich doterajších stanoviskách s tým, že právne zastupovanie, ktoré si uplatnil ako nárok na náhradu škody vo výške 1.650 eur bolo zastupovanie žalobcu na Slovenskom rozhodcovskom súde. Žiadal, aby rozsudok prvoinštančného súdu bol potvrdený a uplatnil si trovy konania.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania

podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. Prvoinštančný súd nielenže nezistil skutkový stav, ale jednotlivé nároky ani správne právne neposúdil. Rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí vadami, ktoré spôsobili odňatie práva na spravodlivý súdny proces stranám sporu.

Akým spôsobom je povinnosťou súdu odôvodňovať rozhodnutie stanovuje procesný poriadok. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku pravidlá stanovoval ust. § 157 O.s.p. V súčasnej dobe je to ust. § 220 CSP, ktorý sa aplikuje v súlade s ust. § 470 CSP okamžite na všetky aj skôr začaté konania. V zásade však platí ten istý spôsob odôvodňovania súdnych rozhodnutí, ktorých cieľom je, aby rozsudky prvoinštančného súdu boli stručné, jasné, výstižné, ale najmä aby sa súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami v prejednávanej veci a ustálil skutkový stav, ktorý nakoniec aj pre účely odvolacieho konania podľa § 383 CSP je záväzný, aby takto zistený skutkový stav podriadil pod správne právne normy a vyvodil správne právne závery.

Pokiaľ rozsudok prvoinštančného súdu neobsahuje zákonom predpokladané náležitosti, v takom prípade rozsudok je v rozpore s ustanovením čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Do práva na spravodlivý súdny proces patrí právo strany sporu na také odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ktoré dáva odpoveď na všetky podstatné námietky strán sporu a ktoré rozhodnutie zodpovedá aj zákonným predpokladom vo vzťahu k štruktúre súdneho rozhodnutia v písomnom znení.

Rozsudok prvoinštančného súdu z týchto zásad nevychádza a z obsahu prvoinštančného rozsudku nie je možné zistiť, k akým skutkovým okolnostiam dospel, keď vykonal tak rozsiahle dokazovanie. To, že žalovaní boli odsúdení v rámci trestného konania je vo vzťahu k zisťovaniu dôvodnosti uplatneného nároku veľmi málo. Zo strany prvoinštančného súdu sa žiadalo, aby sa vo vzťahu k skutkovým okolnostiam zaoberal každou jednou položkou uplatneného nároku samostatne a vyhodnotil, či sú na túto položku v spise adekvátne dôkazy, z ktorých je možné pri právnom posúdení nároku vyhodnotiť nárok žalobcu ako dôvodný. Je potrebné si uvedomiť, že javí sa, že nároky žalobcu sú nielen nárokmi na náhradu škody, na náhradu bezdôvodného obohatenia, ale aj na náhradu ušlého zisku. V tomto štádiu konania, pokiaľ nie je jednoznačne zistený skutkový stav, však akékoľvek názory na uplatnené nároky sú predčasné.

Ďalej je nepreskúmateľné tvrdenie prvoinštančného súdu o uznaní nároku žalovaných v iných konaniach. Uznanie nároku v iných konaniach pred súdom nemá vplyv na to, aby súd nemusel náležitým spôsobom mať preukázaný uplatnený nárok žalobcu čo do zákonných predpokladov, s každým jedným nárokom sa riadne vysporiadať a o ňom rozhodnúť.

Povinnosťou súdu je zaoberať sa aj argumentami strán sporu, ktoré v priebehu konania strany vzniesli a hlavne zabezpečiť, aby stranám sporu v konaní pred prvoinštančným súdom nebolo odňaté právo vo veci konať a aby tým neboli porušené zásady na spravodlivý súdny proces pre obe sporové strany.

Za týchto okolností, keďže rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný a nepreskúmateľnosť vo svojom odvolaní namietal žalovaný v 2/ rade, ktorý keďže ide o solidárnu zodpovednosť žalovaných, odvolanie má suspenzívny účinok aj vo vzťahu k povinnosti žalovaného v 1/ rade, odvolací súd aplikujúc ust. § 389 ods. 1 písm. b/ napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Bude úlohou prvoinštančného súdu podrobne vo vzťahu ku každej uplatnenej položke žalobcu náležitým spôsobom zistiť skutkový stav, vyhodnotí (nie odpíše) všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a následne jednotlivé položky aj právne posúdi a rozhodne, v akom rozsahu a či vôbec je nárok žalobcu daný. Keďže žalobca tvrdí, že ide o solidárnu zodpovednosť žalovaných, prvoinštančný súd sa bude zaoberať aj touto okolnosťou a takto uplatnený nárok z hmotnoprávneho hľadiska posúdi.

Zároveň prvoinštančný súd v konečnom rozhodnutí o veci rozhodne aj o trovách celého konania.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.